

نگاه کارکردی به دین مصداق «نؤمن ببعض و نکفر ببعض» است

نگاه کارکردی به دین مصداق «نؤمن ببعض و نکفر ببعض» است و نمونه دیگری از نگاه مشرکانی که آن چیزهایی را که با بت پرستی منافات نداشت، می پذیرفتند؛ با این تفاوت که در این جا به جای بت، هوای نفس و کارکرد و سود بشری نشسته است.

نگاه کارکردی به دین مصداق «نؤمن ببعض و نکفر ببعض» است و نمونه دیگری از نگاه مشرکانی که آن چیزهایی را که با بت پرستی منافات نداشت، می پذیرفتند؛ با این تفاوت که در این جا به جای بت، هوای نفس و کارکرد و سود بشری نشسته است.

حجت الاسلام و المسلمین رضا برنجکار، رئیس پردیس قم دانشگاه تهران و عضو هیئت مدیره انجمن کلام اسلامی حوزه علمیه، در گفت و گو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، با اشاره به پذیرش بخشی از دین و نپذیرفتن بخش دیگری از آن در نگاه کارکردی به دین، گفت: این همان مصداق «نؤمن ببعض و نکفر ببعض» است و نمونه دیگری از نگاه مشرکانی که آن چیزهایی را که با بت پرستی منافات نداشت می پذیرفتند با این تفاوت که در این جا به جای بت، هوای نفس و کارکرد و سود بشری نشسته است.

وی عنوان کرد: اما مبنای ما این است که انسانی که دین را با ادله خود اثبات کرد و ایمان واقعی به دین آورد، حتما در جاهایی که می بیند دین با منافع و دیدگاه های او منافات و یا تعارضی دارد، به دنبال دلیل آن می رود و این ارجح دانستن دین بر نظر خود به این دلیل است که آن فرد با رویکرد درستی به دین رسیده است. نه با این رویکرد که اگر دین نیاز من را برآورده کند، بلکه به این عنوان که آن دین، واقعیت و حق است.

اگر بگوئید که دین چه به نفع شما باشد و چه به ضررتان، حق است و به این دلیل آن را بپذیرید، دین را به صدف و گوهر تقسیم نخواهید کرد و هر چه را دین گفته است می پذیرید

وی با ارائه مثالی ادامه داد: ممکن است در انتخابات یا در شرایطی که می خواهید بین دو نفر حکم کنید، به یکی از این دو رأی دهید یا حق دهید، به دلیل این که او را دارای صلاحیت دیده اید و یا این که او را در دعوای فی ما بین، صاحب حق دانسته اید، در این شرایط شما به دلیل حق، حکم کرده اید، در این شرایط اگر بعداً فردی که به برای او حکم کرده اید، به دلیلی بر علیه شما سخنی گفت، از حکمی که کرده اید پشیمان نمی شوید، اما اگر به دلیل منفعتی به فردی رأی دهید یا بین دو نفر حکمی کنید، اگر منافع شما تأمین نشود، دست از حمایت برمی دارید و از حکم خود برمی گردید.

وی افزود: بنابراین ما دو گونه می توانیم حکم کنیم؛ گاه می گوئیم که الان روز است، چون به حق و واقعیت روز است و گاه این جوری نگاه نمی کنیم و می گوئیم که اگر به نفع من باشد که بگویم روز است، این را می گویم و اگر به نفع من باشد که بگویم شب است، می گویم شب و این دو رویکرد است؛ رویکرد حق محورانه و حق مدارانه و رویکرد منفعت مدارانه؛ که می تواند در سطوح عملی و مادی و روانی مطرح باشد.

برنجکار با بیان این که دین البته در مجموع به نفع انسان خواهد بود، خاطرنشان کرد: اگر بگوئید که دین چه به نفع شما باشد و چه به ضررتان، حق است و به این دلیل آن را بپذیرید، دین را به صدف و گوهر تقسیم نخواهید کرد و هر چه را دین گفته است می پذیرید.